

Ulu öndərin Məkkə səfəri və Allah evi Kəbəni ziyarət etməsi

1994-cü ilin qızmar iyul günləri idi...

Ulu öndər Heydər Əliyevin Məkkəyi-Mükkərrəmədə Allah evi Kəbəni ziyarət etməsi Türkiyə daxil bütün dünya mediasını çalxalandırdı. Sanki dünya mediasında bir partlayış qopdu. Özəlliklə ildə bir və ya iki dəfə dünyanın ən nadir şərəf müsaflirlərinin üzünə açılan Kəbə qapıları keçmiş KGB generalının hüzurunda açılması dünya mediasında sanki günəşin gündoğandan deyil, günbatandan doğuşu kimi təsir bağışladı. Ulu öndər Məkkədə Allah evi Kəbəni ziyarət etməsi bir KGB generalının misilsiz siyasi məharəti və müsəlman dünyasını yedəyinə almaq təşəbbüsü kimi dəyərləndirildi. Azərbaycan müxalifəti də bu şərəfsiz karvana qoşulmuşdu...

Amma bu ucsuz-bucaqsız dünyada bir Allah bəndəsi tapılmadı ki, əsl həqiqətin şərəf qapılarını bəşəriyyətin üzünə açə bilsin. Həqiqət isə bambaşqaydı.

Allah evi Kəbənin qapıları ildə bir və ya iki dəfə açılırdı yalnız qeyri-adi çox mötəbər şərəf müsaflirlərinin üzünə. O da Səudiyyə kralının izni ilə.

Səudiyyə kralına xəbər verəndə ki, Azərbaycan Prezidenti Heydər Əliyev Kəbəni ziyarət etmək şərifinə nail olmaq arzusunadadır, kral Salman ibn Hüseyn həm heyrət, həm maraq içində qaldı. Ona görə maraq içində qaldı ki, dünya şöhrətinin (siyasət aləmində) cazibəsinə bürünmüş Heydər Əliyevə Səudiyyə kralı bigənəlik nümayiş etdirə bilməzdi.

Səudiyyə kralını heyretə düşürən səbəb isə 30 il Azərbaycanı və beş il (1982-1987-ci illər) Kremldə Sovetlər Birliyi adlanan Qızıl İmperatorluğunu idarə edən Sovet dövlətinin Siyasi Bürosunun 11 üzvündən biri, KGB generalı və ateist bir dövlətin başında olan Heydər Əliyev sinəsində nə qədər böyük Allah sevgisi ilə döyünən bir ürək gəzdirməliydi ki, Məscidül-Həram qapıları onun üzünə açılısın. Bunun üçün nə qədər güclü bir iradə, nə qədər böyük bir səbir, dözümlü və mətanət, insanı Allah dərgahına qədər ucaldan bir cəsəret olmalıdır ki, Allah, Peyğəmbər və Quran sevgisini 30 il ürayinin ən dərin güşələrində gizlədib, yer üzünün altını da, üstünü də arayan, görən və bilən, bütün dünyanı idarə edən imperial dövlətlərin nüvəsindən xəbərdar olan KGB casuslarından-iblislərindən qoruya biləsən.

Nəhayət, saray ərkanı, yeni dövlətin böyükləri ilə uzun bir məşvərətdən sonra kral Salman ibn Hüseyn dərk etdi ki, Azərbaycan rəhbərini Məkkəyə Kəbənin ziyarətinə gətirən siyasət deyil, böyük Allah sevgisidi... Allah-Taala həzrətlərinin Heydər Əliyevə olan lütfü və kəraməti idi... Belə təqdirə Səudiyyə kralı Allahın hökmünə qarşı çıxa bilməzdi... Və Kəbə qapıları ulu öndərin üzünə açıldı...

Ulu öndər 80 illik keşməkeşlərlə dolu bir ömrün astanasında idi. Və Tanrı onu Məkkədə Kəbəni ziyarət etməklə şərəfləndirmişdir.

Heydər Əliyev Kəbədə onu müasir dünyanın ən qüdrətli imperiyalardan birinin (SSRİ) hakimiyyət və qüdrət zirvələrinə qaldıran ulu Yaradana şükür sədəsində bulunacaqdı. Çünki düşmənlər - Qorbaçov-Yazov qaragürhu ermənilərin təhrilikə onu hakimiyyət və şöhrət zirvələrindən endirsələr də, Allah dərgahından endirəmədilər və Allahın qüdrət əli hakimiyyət və şərəf qapılarını bir daha onun üzünə açdığına görə ulu Yaradana xeyir-duada bulunacaqdı ulu öndər?

Bəlkə, Kəbə ziyarəti ulu öndərin sevgili Tannısından ürək parçalayan əbədi ayrılığın vida nəğməsi idi?

Kim bilir?

Dahilərin qəlbinə girmək mümkünmü?..

Kəbənin dünyası bambaşqa bir aləm! Uca! Əlçatmaz! Möhtəşəm! Kəbənin içindəki səssizlik dünyanın ilk yaranış gününə bənzər. Səssizliyin də belə əzəməti var. Bayırındasa bambaşqa bir dünya. Bir dünya ki, ucsuz-bucaqsız bir girdabdır və saysız-hesabsız insanları hərəkətə gətirən "Allahu Əkbər!", "Allahu Əkbər!" sədəları elə bir məlhəmdir ki...

Ulu öndər Kəbənin möhtəşəm, dərin səssizliyinə dalmışdı. Kimlər, kimlər bu Məscidül-Həramda namaz qılmamış?! Fəxri-kainat Peyğəmbərimiz! Uca imamlarımız! Fəzilət və qılınc qəhrəmanı Həzrəti Əli... Öz qanıyla İslam ağacını yenidən canlandıran və əbədiyyətə qovuşduran İmam Hüseyn... Və Kimlər... Kimlər... Hamısını birər-birər xatırladı ulu öndər. Fəxri-kainat Peyğəmbərlər sultanı həzrəti Məhəmmədin İslam Nuru uğrunda başladığı o qorxunc mübariz günləri də xatırladı. Həzrəti Əlinin şəhadətini... Zülmün qılıncı zülm baltasıyla qırılmaz deyirdi o fəzilət və qılınc qəhrəmanı. Zülmün qılıncı ədalət baltasıyla qırılacaq gec-tez deyərdi İmam Əli. Və o möhtəşəm sarayların ki təməlinde mezlumların göz yaşı vardı, o saraylar gec-tez yerlə-yeksan olacaqdır. Minlərcə, milyonlarca, zülm sarayları yerlə-yeksan oldu dünya yaranandan bəri... Sovet imperiyasının sarayları da...

Bunları düşündükcə birdən ulu öndərin beynində bir şimşək çaxdı və haradansa əzəmətli bir nida qopdu.

Bu dua ulu öndərin qəlbindəmi çağlayırdı? Və bu duadan Allah evi Kəbə Nur səltənətinə büründü...

Ulu öndər bu səsin cazibəsi ilə Kəbədəki namazından sonra arxada ürayinin ağırlarını dilə getirdi:
-Ey mülkün gerçək sahibi olan Allahım! Ey qüdrəti qüdrətlər üzərində, hakimiyyəti hakimiyyətlər üzərində olan ulu qüdrət! Mənim üçün yer üzünü zülmət bürüyəndə sən mənə parçalanmış, dağılmış Azərbaycanımı birləşdirmək qüdrətini verdin. Amma mənim otuz illik hakimiyyətim dönəmində Azərbaycanımı “Türkmənçay” əsarətindən qurtarmaq üçün mənə bir kərə olsun tarixi bir fürsət vermədin. Nədən, ey böyük Yaradan, nədən? Bir milləti iki yüz il parçalansız halda buxovlamaq bəşəriyyətin üz qarası deyilməi? Dünyanın dövlət başçıları üçün həqarət deyilmi? Bəşəriyyətin böyük zəkaları iyirminci əsrlə ıftixar edə bilərmi? Ey böyük Allahım! Bizmi günahkarıq? İrandakı Azərbaycan türklərimi çarəsiz? Səttar xanın, Şeyx Məhəmməd Xiyabaninin,

ölməz Pişəverinin ruhumu öldü qəlblərində? Cəsərtlərimi tar-mar oldu? Azadlığın dadınıni itirdilər? Köləliyəmi alışdılar İrandakı azərbaycanlı övladlarım? Otuz il bir dövlət, bir vətən, bir bayraq üçün yandım! Tutuşdum! Rusiyanın və İranın üz qarası “Türkmənçay” müqaviləsi dərddən, iztirabdan bir yanardağdır içimdə.

Bütöv Azərbaycan, bütöv bir dövlət! Onu əsrlərlə gözləmişəm mən. Onu Quran kimi, Peyğəmbər kimi Yetmiş il qəlbimdə gizləmişəm mən! Hansı dağlar dözər bu zillətlərə? Çox yandıq zülmətlə nur arasında. Çox yandıq düşmənlər Azərbaycanı Böldükcə Arazla Kür arasında... Rəyabda ağlayan qartal görədim Gündüz göylər üçün, gecə dağ üçün. Babam Xətaini ağlar görədim Bir Vətən, bir dövlət, bir bayraq üçün... Nə vaxt yıxılacaq həsrət dağları? Nə vaxt birləşəcək bir ürək, bir can? Nə vaxt yüksələcək, Ya Rəbb, nə zaman Bir bayraq, bir millət, bir Azərbaycan?! Birdən bu əsrərngiz səsdən Kəbə yavaş-yavaş parlaq bir nur səltənətinə büründü.

Göylərdənmi, ulu öndərin qəlbinin dərinliklərindəni qopdu, bu nida və Kəbədə sanki qüdrətli ruh hakim kəsildi:

-Ey mənim sevgili bəndəm! Mən sənə Azərbaycanda azadlıq və parlaq bir istiqbal üçün böyük bir istedad, kimsəyə verilməyəcək bir idrak və dağlara diz çökdürəcək bir iradə gücü bəxş etdim. Mən səni Kremlin zirvələrinə qədər yüksəltdim. Və orada, o qaranlıq yüksəklərdə hakimiyyətə həris müstəbidlərin əhtiraslarından ürəkləri daşa dönmüş saxta “tannların” hakimiyyətinə mənəvi qələbə çalmaq qüdrətini verdim. 1990-cı ilin yanvarın 19-dan 20-nə

keçən gecənin sabahı sənin Kremldəki yezidlər üzərindəki zəfərin Tanrının zəfəriydi. Sən o zaman bütün dünyaya sübut etdin ki, insan oğlu haqq uğruna, Allah dərgahına ucalacaq qədər yüksələ bilər.

Amma elə zəfərlər var ki, bəzən qəhrəmanlığın, bəzən səbr edə bilənlərin.

Ulu öndər yenə sevgili Peyğəmbərini xatırladı:

Ulu Peyğəmbər dünyaya elə bir nur bəxş etdi ki, o sonsuz cahənşümüli Nur qiyamətdək bəşər zəkasına işıq saçacaq. Zamanlar keçəcək. Dünya və bəşəriyyət əsrdən-əsərə qan girdabında çalxalana-çalxalana zülm və qaranlıqlardan sıyrıla-sıyrıla Peyğəmbərin qayəsinə, nuruna, haqqına qovuşacaq... Və yenə saysız zamanlar keçəcək... Zülmət iblisləri yer üzündə var olduqca bəşəriyyətin üzü gülməyəcək. Ancaq yer üzündə ilahi məhəbbət və əbədi bir eşq və sonsuz bir qüdrət olan İslam Nuru hər zaman var olacaq. Yer üzünün ən böyük iblisləri İslamın böyük müqəddəs, əbədi eşqini bəşər övladının qəlbindən çıxara bilməyəcəklər. Və kainatın sonsuzluğunda saysız-hesabsız dünyalar yaranacaq və Tar-mar olacaqlar... Amma dünyaların bu sonsuz gərdişində ulu İslam eşqi əbədiyyətə qədər var

yeti zülm dənizlərindən çıxara bilmədi. Bizansın möhtəşəm saraylarına zülmət çökməkdədir. Orta Asiyada türklərin zəfər qılıncları Çin əjdahasının belini qırmaqdadır. Konfutsinin böyük insanlıq və ləyaqət fəlsəfəsi Çini qan girdabından çıxara bilmədi. Buddanın təkallahlılıq dini də Hindistani zülm və fəsad çirkabından qurtaramadı. Ona görə də dünya yeni bir işıq, yeni bir Nurla parlamalıdır! Bütün dünyanı aydınlaşdıracaq bir Nur, bir din lazımdır! Bütün bəşəriyyət və bütün zamanlar üçün!

Sordular:

-Ya Məhəmməd! Ey əzəmətli Peyğəmbər! Sənin fəryadların bütün kainatı lərzəyə salmış. Sən yer üzündə hökm sürən min illərin zülmünü, haqsızlığı hansı qüdrətlə yox edəcəksən? İnsanların beyinlərində pərçimlənmiş yüz min illik qorxunu, cəhaleti, saxta tanrıları və uydurma ilahları nə ilə yerlə-yeksan edəcəksən? Sən tək başına 360 tanrıya necə diz çökdürəcəksən? Sən bir-birinə qənim kəsilən, bir-birinin qanına susamış, neçə-neçə qəbiləyə parçalanmış, neçə-neçə tayfalara ayrılmış, müxtəlif dinlərin, etiqadların daş ilahların əsiri olan və 360 “Tanrıya” səcdə edən bu milləti bir İslam bayrağı al-

tında necə birləşdirəcəksən?

Həzrəti Peyğəmbərin cavabı:

Mən yer üzünə elə bir günəş gətirəcəyəm ki, o böyük nur min illərdən bəri insanlığın beynində pərçimlənmiş daş zülmətləri, saxta “tanrıları” və uydurma “allahları” yox edəcək bəşəriyyətin son Peyğəmbəri olan mən dünyanı qaranlıqlardan aydınlığa çıxarmasam, bəşəriyyətdə o güc haradadır ki, ikinci bir Məhəmməd Peyğəmbər yaradıb insanlığı zülmətlərdən çıxara bilsin?

Dedilər:- Ey uca Peyğəmbər! Səni bu yolda nə cəhənnəm əzabları gözləyir, xəbərin varmı? Sən insanları Nur seline qərç edəcəksən, səni daş yağmuruna tutacaqlar. Başlarına tac geydirəcəyin insanlar dünyanı sənə zindan kəsdirəcək.

Həzrəti Peyğəmbərin cavabı:

-Bu ucsuz-bucaqsız kainatda elə günəşlər var ki, bir fırtına kimi qiyamət qopara-qopara sonu bilinməz nəhayətsiz göylərin sonsuzluğunda kainatı parladaraq söñüb gəderlər. Amansız talelərinə acımadan. Göylərə və başqa günəşlərə meydan oxuyacağına...

Bu onları taleyidir! Mən də, ya o günəşlər kimi parlayacaq, ya bu zülmət, zülm və fəsad dənizini yox edəcək, ya da bu yolda o günəşlər kimi parlaq söñüb gedəcəyəm. Və 360 “tanrı”sıyla bu millət mənə güəşədən bir tac, aydan bir taxt bəxş etsə və ya yolumun üstündə kürrəyi-ərzi bir cəhənnəmə döndərsə, nə İslamı bu taxt-taclara dəyişərəm, nə də bu yoldan bir addım geri çəkilərəm. Ya yer üzü İslamın nuru ilə parlayacaq, ya mən bu yolda tarixin hüzurundan çəkilib gedəcəyəm...

Məgər ulu öndərimizin başdan-başa keşməkeşlərlə dolu həyatı Azərbaycanı siyasətin qaranlıq labirintlərindən və fəlakət girdablarından çıxarıb Peyğəmbərimizin mübarizəsinə bənzəməyirmi ulu öndərin Kremlin yezidləri ilə mübarizəsi...

Məgər arxadan xaincəsinə ölümünə vurulan qılınc zərbəsi insanlığın şan və şərəf tacını başında gəzdirən İmam Əli əleyhissələməi namazından ayıra bildimi?!

... Eramızın 682-ci ilində Həzrəti Məhəmməd ölümündən 50 il sonra ...

Qədim dünyaya 500 il hökmranlıq edən və qədim dünyanın ən möhtəşəm dövləti Midiya hökmdarı Kiaksaranın (Oddusarın) qorxunc zərbələri ilə tarixdən yerlə-yeksan olan Assuriya imperatorluğunun paytaxtı Neynəva şəhərinin xərabələri yaxınlığında, yeni Kərbəla səhrasında o zamandan bu günə qədər dünya tarixində misli görünməmiş dəhşətli bir fəlakət baş verdi: Neynəva şəhərinin xərabələri yerində bu gün möhtəşəm Kərbəla şəhəri ucalmışdır.

Peyğəmbərlər sultanı Həzrəti Məhəmməd Mustafanın (ə) cığərpərəsi, Əliyən Mürtezanın və Fatiməyi-Zəhranın oğlu İmam Hüseyn əleyhissələm hər biri bir qəhrəmanlıq abidəsi 72 mübarizlə Yezid ibn Müaviyyənin 30 minlik ordusu ilə üz-üzə gəldi. Və hər biri şəhadət şərbətini içərək əbədiyyətə qovuşdular...

İmam Hüseyn əleyhissələm ölümüylə qəhrəmanlığın elə ən yüksək zirvəsinə ucaldı ki, o gündən bu günə qədər heç bir bəşər övladı o yüksəkliklərə ucala bilməmişdir. Və əgər qəhrəmanlıq böyük bir şərəfdirsə, İmam Hüseyn ölümüylə ölümü belə şərəfləndirdi.

İmam Hüseyn əleyhissələm bütün xalqı və bütün zamanlar üçün ıftixar ediləcək bu sonsuz şərəf və qəhrəmanlıq abidəsi insanın Allah dərgahına ucalacaq qədər bir qüdrət və mənəviyyat sahibi olduğunu bütün kainata nümayiş etdirdi.

O tarixi hadisə necə olmuş xəbərini varmı? Yezidin 30 minlik ordusunun sərkərdəsi Ömər Səid İmam Hüseyn əleyhissələmə müjdə verdi:

Ya Hüseyn!

Sabah-sabah Kufədən xoş bir xəbər gətirdilər,- Yezid ibn Müaviyə sizdən dilək dilədlər: tac dilərsən, tac verəcəm, şan dilərsən, şan verəcəm. Yerə, göyə sığmayan bir ehtişam verəcəm... Yalnız sizdən bir diləyi var imiş xəlifənin...

Peyğəmbər övladından yalnız beyyət dilər o. Taleyini parladacaq xeyir-dua dilər o. İmam Hüseynin cavabı:

Ey zalım ordunun rəzil sərkərdəsi! Hələ də anlamadın ki, Yezidə beyyət etmək, yeni hökmranlığını qəbul etmək Peyğəmbərin ruhunu təhqir etməkdir. Peyğəmbərə və Peyğəmbər qayəsinə xəyanətdir. Məni param-parça etsəniz də, Məhəmməd Peyğəmbərin, əziz babamın ruhunu təhqir edə bilmərəm. Və üzünü göylərə tutaraq fəryad qopardı:

-Ya Rəbb! Şöhrət üçün ölənlərə şöhrəti ver, şanı ver! Süleymana sarayları, İsgəndərə cahanı ver! Nə tac istərəm, nə səltənət, nə mülki Süleyman istərəm İslamı əbədiyyən parladacaq qüdrəti ver! ... Peyğəmbər Nurunu qurban vermərəm Dünya şöhrətinə, dünya namına... İslamın Nurunu söndürməmə mən Bütün dünyaları ehtiyamina!..

Deyərek imam Hüseyn 72 İslam mücahidi şəhid olduqdan sonra tək, Yezidin 30 minlik ordusunun qarşısına çıxıb əbədiyyətə qovuşdu... Və məgər o, bir an olsun qayəsi uğruna şəhid olmaq fikrindən vaz keçdimi?..

Yeni, bu hadisələrdən 1410 il keçsə də, 1990-cı ilin 20 Yanvar gecəsinin sabahı günü ulu öndərin Kremlin yezidlərinə qarşı çıxışı, təpədən dirnağa-dək silahlanmış, atom-hidrojen bombaları və qitələrarası ölüm saçan raketləriylə dünyanı təhdid edən Sovet imperiyasının rəhbərlərinə, Qorbaçov-Yazov qaragüruhuna meydan oxuması, yeni Bakının gülləbaran edilməsində onların günahkar olduqlarını ifşa etməsi fəxri-kainat Həzrəti Məhəmməd Peyğəmbərimizin gözəbəbəyi, fəzilət və qılınc qəhrəmanı İmam Hüseyn əleyhissələmin miladın 682-ci ilində Kərbəla səhrasında Yezid ibn Müaviyyənin 30 minlik ordusuna qarşı şahlanmasına bənzəməyirmi? Heydər Əliyevin o çıxışı Qorbaçov-Yazov qaragüruhunu bütün bəşəriyyət qarşısında ifşa etməsi dünya mediasında böyük əks-səda doğurmuşdu.

Azərbaycan o zaman informasiya blokadası çəmərinə olmasına baxmayaraq, xalqa ruh və mənəvi güc-qüdrət verdi. Heydər Əliyevin o zaman dünyaya meydan oxuyan bir imperiyanın rəhbərlərini damğalaması ulu öndərin Kreml üzərində qələbəsi idi. Yeni, tarixi-fəlsəfi mənada 1450 il öncə Kərbəla səhrasında olduğu kimi haqqın zülm, xeyrin şər üzərində zəfəri idi...

Ulu öndər Kəbəni tərk edəndə qəlbində bir günəş doğmuşdu.